

Kmet se je jaro pšenico

Otroke razdelimo v pare. En otrok se uleže na trebuh, drugi pa poklekne ob njem.

S prsti riše po hrbtu ležečega otroka po navodilih vzgojiteljice.

Kmet gre na njivo in jo zorje - z dvema prstoma močno potegne po hrbtu navzdol in potem navzgor, dokler vsa njiva (hrbet) ni zorana,

nato jo razrahlja z brano - z malo razklenjenimi prsti potegne večkrat po hrbtu navzdol in navzgor,

potem poseje pšenico - s prstom dela v ravnih črtah pikice po hrbtu v ravnih črtah navzgor in navzdol.

Dež namoči njivo - z vsemi prsti tapka po celem hrbtu,

potem posije sonce - cele dlani polaga nežno na hrbet

in pšenica skali - s palcem in kazalcem rahlo ščiplje hrbet.

Bliža se zimski čas in zapiha hladen veter - s podlahtmi rahlo drsi po hrbtu

ter zapade sneg - se s prsnim košem nasloni na ležečega otroka.

Pšenica počiva in čaka pomlad - ostane v enakem položaju,

in sneg se stopi - se dvigne,

pšenica raste naprej - s palcem in kazalcem rahlo ščiplje hrbet.

Sedaj jo kmet požanje - z dlanjo v majhnih lokih drsi po hrbtu.

Poveže jo v snope - z obema rokama pobira pšenico po hrbtu in jo poveže

in odpelje domov - dvigne roke s hrbta.

Na njivi pa ostane strnišče - s prsti močneje potapka po hrbtu.